

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1912.

Treść: (M 93—98.) 93. Obwieszczenie, dotyczące świadectw zawodowej szkoły krawieckiej w c. k. centralnym Zakładzie naukowym dla przemysłu kobiecego w Wiedniu. — 94. Ustawa, która rozszerza się zastosowanie ustawy z dnia 10. sierpnia 1905, zawierającej postanowienia przejściowe w sprawie rozkładu podatku budynkowego w gminach i częściach gmin, połączonych z stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem na zasadzie dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, także na dalsze terytorya, połączone z stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem dolno-austriacką ustawą krajową z dnia 6. lipca 1910. — 95. Ustawa, dotycząca postanowień przejściowych w sprawie rozkładu podatku budynkowego w gminach, częściach gmin i obszarach dworskich, połączonych z miastem Krakowem na zasadzie galicyjskich ustaw krajowych z dnia 13. listopada 1909, z dnia 19. grudnia 1910 i z dnia 29. listopada 1911. — 96. Ustawa o ubezpieczeniu od wypadków w przemysłowych przedsiębiorstwach budowniczych. — 97. Rozporządzenie w sprawie ustalenia godzin dla zakładania protestów wekslowych w królewskiem stołecznem mieście Lwowie. — 98. Rozporządzenie w sprawie nadania pełnej władzy sądowej c. i k. konsulatowi w Damaszku.

93.

Obwieszczenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem robót
publicznych z dnia 20. kwietnia
1912,

dotyczące świadectw zawodowej szkoły krawieckiej
w c. k. centralnym Zakładzie naukowym dla prze-
mysłu kobiecego w Wiedniu.

Na zasadzie § 14. d, ustępu 3. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, względnie rozporządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty z dnia 26. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 180, przyjmuje się zawodową szkołę krawiecką w c. k. centralnym Zakładzie naukowym dla przemysłu kobiecego w Wiedniu do spisu tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa zastępują przy zgłoszaniu przez kobiety przemysłu krawieckiego, ograniczonego do sukien damskich i dziecięcych, dowód prawidłowego ukończenia nauki.

Roessler wr.

Trnka wr.

(Polnisch.)

94.

Ustawa z dnia 27. kwietnia 1912,
która rozszerza się zastosowanie ustawy z dnia
10. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 134, zawierającej
postanowienia przejściowe w sprawie rozkładu po-
datku budynkowego w gminach i częściach gmin,
połączonych z stołecznem i rezydencyjnym miastem
Wiedniem na zasadzie dolno-austriackiej ustawy
krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. i r. kr.
Nr. 1 z r. 1905, także na dalsze terytoria, połą-
czone z stołecznem i rezydencyjnym miastem
Wiedniem dolno-austriacką ustawą krajową z dnia
6. lipca 1910, Dz. u. i r. kr. Nr. 170.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

Artykuł I.

Postanowienia przejściowe, zawarte w ustawie
z dnia 10. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 134,
w sprawie rozkładu podatku budynkowego w wymie-
nionych tamże gminach i częściach gmin, rozszerza

się na dalsze terytoria, połączone z stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem dolno-austriacką ustawą krajową z dnia 6. lipca 1910, Dz. u. i r. kr. Nr. 170, a mianowicie:

na tę część gminy katastralnej Strebersdorf, która według ustawy z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. i r. kr. Nr. 1 z r. 1905 pozostała samoistną gminą, następnie z gminy Hadersdorf-Weidlingau (gminy katastralnej Auhof) na tę część nowo założonego gościńca linckiego (parcela katastralna 69/1), która leży na wschód od przedłużonej w prostym kierunku linii podatku spożywczego, oznaczonej słupami rejonowymi 22 i 23, zaś na południe od rowu drogowego po stronie góry, wreszcie z gminy Mauer obok Wiednia na części, wymienione w dalszym ciągu, a mianowicie:

na gminę katastralną Rosenberg z wyjątkiem parceli katastralnej 36/7 i przyległej do niej części parceli katastralnej 39, tudzież parceli katastralnej 40, następnie w gminie katastralnej Mauer obok Wiednia na tę część parceli katastralnej 1634 (droga powiatowa), która leży między murem zwierzyńca a dotychczasową granicą gminy, na parcelę katastralną 1210, na tę ostatnią jednak na przestrzeni od drogi powiatowej aż do wschodniej linii budowlanej ulicy 2, z wyjątkiem tego pasa drogi na krańcu południowo-zachodnim, który zostaje przy gminie Mauer i będzie przeniesiony do wykazu majątku publicznego, dalej na parcele katastralne 1206/1, 1205/16, 1205/12, 1205/11, 1205/10, 1200/2, 1199/2, tudzież na parcele katastralne 1204/1, 1200/3, 1199/4 i 1199/5, na te ostatnie cztery parcele jednak z wyjątkiem części, potrzebnych do otwarcia ulicy 2, nadto na parcelę katastralną 1199/5 z wyjątkiem pasa drogi na południowo-zachodnim krańcu tejże parceli, następnie na parcelę katastralną 1664/1, o ile ona graniczy z gruntami fundacji Nataniela barona Rothschilda dla nerwowo chorych, dalej na parcele katastralne 1665 i 1203, wreszcie na parcele katastralne 1201, 1202, 1207, 1208 i 1209, na tych ostatnich pięć parcel tylko o tyle, o ile one leżą w granicach załatwionej linii budowlanej ulicy Rosenhügelgasse, natomiast na parcelę katastralną 1201 także z wyjątkiem pasa drogi na południowo-zachodnim krańcu tejże parceli.

Artykuł II.

Postanowienia przejściowe, unormowane w ustawie z dnia 10. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 134, i zmodyfikowane taryfami, umieszczonymi w załącznikach A, B i C ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 242, winny być zastosowane do terytorium, oznaczonego w artykule I. a połączonego na zasadzie dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 6. lipca 1910, Dz. u. i r. kr. Nr. 170, z stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem, od

chwili połączenia, jednakowoż tylko na resztę 22. względnie 27.letniego okresu przejściowego, który nie upływał jeszcze licząc od tej chwili. Rozkład podatku budynkowego należy tedy przeprowadzać na wspomnianem terytorium do końca roku 1911 według ogólnych przepisów o podatku budynkowym, zaś począwszy od 1. stycznia 1912 według przepisów ustawy z dnia 10. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 134.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie w dniu ogłoszenia.

Artykuł IV.

Wykonaniem tej ustawy zajmie się Mój Minister skarbu.

Wiedeń, dnia 27. kwietnia 1912.

Franciszek Józef wr.

Stürghk wr.

Zaleski wr.

95.

Ustawa z dnia 27. kwietnia 1912,
dotycząca postanowień przejściowych w sprawie rozkładu podatku budynkowego w gminach, częściach gmin i obszarach dworskich, połączonych z miastem Krakowem na zasadzie galicyjskich ustaw krajowych z dnia 13. listopada 1909, Dz. u. kr. Nr. 148, z dnia 19. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 243, i z dnia 29. listopada 1911, Dz. u. kr.

Nr. 137.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Co do rozkładu podatku budynkowego w gminach, częściach gmin i na obszarach dworskich, połączonych z miastem Krakowem na zasadzie galicyjskich ustaw krajowych z dnia 13. listopada 1909, Dz. u. kr. Nr. 148, z dnia 19. grudnia 1910, Dz. u. kr. Nr. 243 i z dnia 29. listopada 1911, Dz. u. kr. Nr. 137, mianowicie: w gminach i na obszarach dworskich autonomicznego powiatu krakowskiego, a to w gminach: Półwsiu Zwierzynieckiem, Zwierzyniecu, Czarnej Wsi z Kawiorami, Nowej Wsi Narodowej, Łobzowie, Krowodrzy, Grzegórkach-Piaskach, w części gminy Prądnik Biały, położonej po prawym brzegu potoku Sudo,

w części gminy Prądnik Czerwony, położonej po prawym brzegu rzeki Białuchy, a z przysiółka Prądnika Czerwonego-Olszy w części aż po obecny wał fortyfikacyjny, tudzież na obszarach dworskich: Półwsiu Zwierzynieckiem i Zwierzyńcu, następnie w gminach i na obszarach dworskich autonomicznego powiatu wielickiego, a to w gminach: Zakrzówku z Kapelanką i Dębnikach, oraz na obszarach dworskich: Zakrzówku, Kapelance i Dębnikach z Rybakami, wreszcie w gminie Dąbiku z Beszczem i Głębinowem, położonej w autonomicznym powiecie krakowskim, w gminach Ludwinowie i Płaszowie, położonych w autonomicznym powiecie wielickim oraz na obszarach dworskich Ludwinowie i Płaszowie należy stosować następujące postanowienia przejściowe:

§ 1.

Od chwili połączenia aż do roku 1919 włącznie będzie podatek budynkowy rozkładany według zasad, obowiązujących przed tem połączeniem.

§ 2.

Co do budynków, które istniały już w chwili połączenia z Krakowem i będą podlegały do końca roku 1919 (płatnemu lub niepłatnemu) podatku domowo-klasowemu, należy wymierzać w latach 1920 do 1924 włącznie tytułem podatku domowo-czynszowego:

Każdoczesną kwotę, przypadającą stosownie do ilości części mieszkalnych według taryfy podatku domowo-klasowego, tudzież z kwoty, o którą podatek domowo - czynszowy, przypadający każdoraznie według przepisów dla Krakowa obowiązujących, przewyższają wspomnianą powyżej kwotę, w roku 1920 jedną piątą, w każdym następnym roku dalszą piątą.

Jeżeli jednak powyższy podatek domowo-czynszowy jest mniejszy, aniżeli każdoczesny podatek domowo-klasowy, wówczas należy wymierzyć tylko ten pierwszy podatek.

§ 3.

Począwszy od roku 1920 będzie się nakładało podatek budynkowy według przepisów ustawowych, obowiązujących dla miasta Krakowa, a to nie naruszając powyższych postanowień § 2.

Artykuł II.

Wykonaniem ustawy niniejszej zajmie się Mój Minister skarbu.

Wiedeń, dnia 27. kwietnia 1912.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Zaleski wlr.

96.

Ustawa z dnia 29. kwietnia 1912

o ubezpieczeniu od wypadków w przemysłowych przedsiębiorstwach budowniczych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ustęp 2., § 1. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888 ma opiewać:

To samo odnosi się do robotników, jakież urzędników przemysłowych, którzy zatrudnieni są w przedsiębiorstwach przemysłowych, mających na celu wykonanie robót budowlanych, albo w jakikolwiek innym sposobie przy wykonywaniu budowli lub robót przy budynkach. W przemyśle malarstkim, szklarskim, instalatorskim, stolarskim, ślusarskim i blacharskim tyczy się przytem ubezpieczenie to tylko robót, wykonywanych przy budowie lub przy gotowych już budynkach, zaś w każdym innym przemyśle, mającym na celu wykonywanie robót budowlanych, całego zakresu odnośnego przedsiębiorstwa przemysłowego.

Postanowienia ustępu poprzedzającego nie stosują się do robotników, którzy nie będąc zatrudnionymi w jednym z przedsiębiorstw przemysłowych rzeczonego rodzaju, wykonują jedynie poszczególne naprawki w budowlach. Obowiązek ubezpieczenia nie istnieje przy stawianiu parterowych budynków mieszkalnych i gospodarskich na prowincji, jakież przy wszelkich innych budowlach w gospodarstwie wiejskiem, o ile przy nich zatrudnieni są tylko właściciel budowy, jego domownicy lub inni mieszkańcy tej samej albo sąsiedniej miejscowości, którzy stawianiem budowli takich nie zajmują się w sposób przemysłowy.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od półrocza kalendarzowego, następującego po jej ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczał Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi sprawiedliwości w porozumieniu z innymi Moimi interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 29. kwietnia 1912.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.

Hochenburger wlr.

Heinold wlr.

97.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 8. maja 1912

w sprawie ustalenia godzin dla zakładania protestów wekslowych w królewskim stołecznem mieście Lwowie.

Zmieniając rozporządzenie z dnia 22. maja 1857, Dz. u. p. Nr. 100 i punkt *d* rozporządzenia z dnia 4. kwietnia 1906, Dz. u. p. Nr. 81, wydaje się w porozumieniu z Ministrem handlu na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 9. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 60, tyczącej się ustalenia godzin dla wnoszenia protestów wekslowych, następujące postanowienia:

W królewskim stołecznem mieście Lwowie mogą być zakładane protesty wekslowe z powodu braku zapłaty w dniu płatności w czasie od godziny 2. do 7. popołudniu, a w dwóch dniach powszednich, następujących po dniu płatności, w czasie od godziny 9. przed południem do godziny 7. wieczór.

Pory dnia, wyznaczone do zakładania protestów wekslowych z powodu braku zapłaty w dwóch dniach powszednich, następujących po dniu płatności, obowiązują także co do zakładania protestów wekslowych wszelkiego innego rodzaju.

W innych porach dnia mogą być zakładane protesty wekslowe tylko za zezwoleniem wekslowo zobowiązującego lub tej osoby, której zachowanie się

ma być stwierdzone protestem; przyzwoleń to musi znaleźć wyraz w proteście.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać w trzecim dniu, następującym po dniu ogłoszenia tego rozporządzenia.

Hohenburger wr.

98.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. maja 1912

w sprawie nadania pełnej władzy sądowej c. i k. konsulatowi w Damaszku.

Na zasadzie § 2. ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, i na zasadzie ustawy z dnia 27. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 40 z r. 1912, nadaje się za zgodą Rządu królewsko-węgierskiego i w porozumieniu z c. i k. Ministrem spraw zewnętrznych c. i k. Konsulatowi w Damaszku pełną władzę sądową.

Rozporządzenie to wchodzi zaraz w życie.

Stürgkh wr.

Georgi wr.

Bráf wr.

Hohenburger wr.

Zaleski wr.

Heinold wr.

Roessler wr.

Forster wr.

Hussarek wr.

Trnka wr.

Długosz wr.